

Curs de literatura catalana contemporània - Gabriel Ferrater

Empúries ha reeditat, ampliades, les conferències sobre literatura catalana que Gabriel Ferrater (1922-1972) va pronunciar a la Universitat de Barcelona de 1965 a 1967 sobre quatre poetes (Carner, Guerau de Liost, Carles Riba i J.V. Foix) i tres narradors (Ruyra, Pla i Víctor Català). Les particularitats de Ferrater són tres: la personalitat irreductible, el rigor analític i la capacitat de concentrar tota la literatura catalana dins el cap, de manera que pot començar una frase parlant d'un fet històric, prosseguir amb l'examen d'un vers i acabar amb una anècdota del poeta (va freqüentar especialment Riba i Foix).

Com que els textos són transcripcions del que va dir, permeten seguir les seves evolucions mentals, les associacions d'idees que fa i la seva memòria capriciosa. Aquesta edició incorpora notes al peu de pàgina que matisen o corregeixen les imprecisions, ja que els noms i les dates que recorda no sempre són correctes. Algunes d'aquestes notes són obra del seu germà, Joan Ferraté, igualment posseïdor d'una visió personalíssima del món.

Les aproximacions i judicis es mantenen vigents avui dia, excepte els que prodiga a Caterina Albert, que segons ell només va escriure- tret de *Solitud*- "niciezes". El geni de Ferrater a l'hora de condensar conceptes ("La mètrica és un sistema d'esperes") es combina amb la facilitat a l'hora de repartir impropèris als escriptors, especialment "idiota" i "imbècil". Així, Manuel de Montoliu era "un ximplet", i André Breton i Puig i Ferrater eren "analfabets".

Gabriel Ferrater va ser un dels homes més intel·ligents que s'han dedicat a estudiar i conrear la literatura catalana, que ell concebia radicalment separada de la política. Les seves conferències incorporen il·luminacions, però també exabruptes, petulàncies i idees fixes, que potser són el preu del geni, i que en el seu cas resulten enormement enriquidores.